

Predposledná októbrová nedeľa má prívlastok **Misijná nedeľa**. Vtedy sa v katolíckych kostoloch na celom svete viac hovorí o misiách a medzi iným sa aj konávajú zbierky na misie. Počuť však aj názory: "Či nemáme dosť svojich problémov? Máme svoje hospodárstvo, treba sa nám starať o seba, načo sa ešte zapodievať misiami niekde v ďalekej Afrike, či v Číne?" A predsa! Aj pre nás platí Kristov príkaz: "Chod'te a učte všetky národy!" . Máme šancu dokázať, že práce pre misie priniesli vždy požehnanie aj pre vlastný národ.

I. Apoštolská doba

Turíce

Podivuhodné sú Božie cesty. Práve keď cez Turíce v Jeruzaleme bolo zhromaždených množstvo veriacich z celého sveta a všetkých národov, zostúpil na apoštolov Duch Svätý a pokrstených bolo viac ako 3000 veriacich, z mnohých končín zeme. To bol deň narodenia kresťanských misií.

Prenasledovanie

Čoskoro na to, nastalo prvé prenasledovanie kresťanov od Židov. A výsledok? Ďalšie rozšírenie kresťanstva v Samárii, keďže utekajúci kresťania boli zároveň aj apoštolovia viery.

Apoštolí

Apoštolí boli bičovaní, prenasledovaní, mučení a usmrcovaní. A i tak, niesli evanjelium do cudzích zemí: do Frýgie, Sýrie, Etiópie, Indie, Arábie, Talianska. Vynikajúcou postavou medzi nimi bol sv. Pavol, "apoštol národov". Jeho bývalá nenávisť proti kresťanom sa obrátila v apoštolskú horlivosť pre rozšírenie viery a záchranu duší. Pôsoobil v Malej Ázii, Macedóii, Grécku, Taliansku, ba i vo vzdialenom Španielsku.

Laici

Misie už vtedy neboli záležitosťou len pre kňazov, ale i laici sa zapájali. Sv. Pavol vyberá spomedzi svojich pomocníkov napr. aj mnoho žien. Vojaci a obchodníci na svojich cestách niesli vieru až na kraj vtedy známeho sveta. Kresťania boli misionármi svojím príkladom, svojou statočnosťou a často aj svojím mučeníctvom. (Krv mučeníkov, semeno kresťanov.)

II. Pokresťančenie Európy

Milánskym ediktom (r. 313) dal Cisár Konštantín Cirkvi slobodu. V tejto dobe síce prvotná horlivosť kresťanov ochabla, ale nadšenie pre misie horelo v srdciach svätcov vtedajšej doby. Sv. Ján Zlatoústý vo vyhnanstve obracal pohánov pri Čiernom mori, sv. Atanáž vo vyhnanstve v Trevíre (r. 336 - 337) pomáhal pokresťančiť Porýnsko. Pápež Rehor Veľký poslal do Anglicka opáta, benediktína Augustína so 40 mníchmi. Írsko obrátil na vieru sv. Patrik (+ 461); Škótsko sv. Kolumban (+ 597); Nemecko sv. Bonifác (+ 754).

Cyril a Metod

Ako by vyzerala naša vlasť, keby sv. Cyril a Metod neboli v nadšení pre Kristovo kráľovstvo, ochotní k najväčším obetiam? Opustili svoj domov, svoj úrad a klúd, aby priniesli našim praotcom svetlo pravej viery. Ako namáhavé to boli cesty! Koľko si vytrpeli od nepriateľov, či už pohanských alebo aj kresťanských? Ale neupustili, až sa dielo vydarilo!

III. Zámorské misie

Františkáni a Dominikáni

V trinástom storočí vznikol rád Františkánov a Dominikánov. Vďaka nim nastalo obdobie novej horlivosti pre misie. V tisícoch išli títo "žobraví mnísi", vo svätej chudobe, bez bázne pred smrťou do krajov pohánov a mohamedánov, aby ich získali pre Krista. Františkáni prišli až do

Misijná nedeľa a požehnanie misií

Napísal Balek Robert
Piatok, 15 Október 2010 21:24

Číny (sv. Ján z Monte Corvino, prvý biskup v Pekingu).

Jezuiti

Objavením Ameriky a cesty do východnej Indie, prišla nová jar misijnej činnosti. Nastúpili Jezuiti: sv. František Xaverský (+ 1552) je "apoštolom Indie". Tisíce pohanov vlastnou rukou pokrstil, nesčísľiteľné množstvo obrátil na pravú vieru. Jeho činnosť sa dá porovnať s činnosťou sv. Pavla. V Amerike pôsobili sv. Peter Clavier a sv. František Solanský.

Moderná doba

V 18. storočí vidíme ochabnutie misijných činností - v roku 1773 bol zrušený Jezuitský rád; v 19. stor. sa znovu vzmáha. Vznikajú nové misijné rády, napr. Spoločnosť Božieho Slova (SDV), tiež množstvo ženských kongregácií a misijné spolky.

Prvá svetová vojna narobila veľa škody aj na misijnom poli, avšak pápeži Benedikt XV. a zvlášť Pius XI. venovali misiám veľkú pozornosť. (Napr. dal raziť medailu s nápisom: "Pozdvihnite svoje oči a pozrite sa na krajiny, ktoré sú biele pre žatvu.") V dvadsiatom storočí nesmieme zabudnúť ani na Matku Terezu, ktorá svojou neúnavnou prácou sa snažila zmierňovať núdzu tých najopustenejších.

Žijeme v dobe pre misie rozhodujúcej. Nemyslíme si, že na svete už niet čo robiť na misionárskom poli. Sme členmi katolíckej Cirkvi - misijnej Cirkvi! Preto pomáhajme: modlitbou. Pomáhajme aj almužnou (rozumej dobročinným príspevkom daným hlavne z lásky, nie z prebytku, ale zo "svojho"). Misionári potrebujú mnoho peňazí. Budovanie nemocníc, škôl, domov, starosť o biednych... To sú len malé náznaky, kde môžeme - aj malou - sumou pomôcť. Za každý dar budeme obdarení Božím požehnaním.

Čím viac budeme my mať záujem o misie a budeme pracovať pre Kristovo kráľovstvo, tým viac bude u nás viera rozkvitať k nášmu večnému blahu.

Misijná nedeľa a požehnanie misií

Napísal Balek Robert

Piatok, 15 Október 2010 21:24

Modlime sa aj za misionárske povolania i za súčasných misionárov - potrebujú naše modlitby!

Trobon

Zdroj: zoznam.redemptoristi.sk